

ger, og laboratoriets udgifter vedrørende opgaver, der ikke vedrører apotekernes virksomhed inden for bevillingssystemet, kan ikke finansieres via apotekernes kontingentbetaling.

Det bemærkes, at de statslige udgifter til pension af apotekere og apoteksansatte farmaceuter påregnes opkrævet via apotekernes lønningsomkostninger på grundlag af beregnet beløb pr. ansat. Der optages nærmere drøftelser herom med Danmarks Apotekerforening.

For de øvrige institutioner, herunder sygehusapotekerne, som har ansat farmaceuter omfattet af den statslige pensionsordning, påregnes særlige opkrævningsaftaler indgået, jfr. nærmere kapitel 14 og bemærkningerne hertil. De ovenfor omtalte regnskabsregler kan give et rimeligt »rigtigt« billede af økonomien i apoteksdrift og samtidig sikre, at apotekerne ved beregning af avance og afgift/tilskud gøres uafhængige af ændringer i leverandørers betalingsbetingelser osv. Samtidig tilgodeses hensynet til, at det offentlige, navnlig via medicintilskudsordningen, kun betaler de af det offentlige godkendte omkostninger ved lægemiddelforsyningen.

Bemærkninger til § 50, stk. 2

Det samlede overskud, som er tilsigtet ved prifsættelsen af lægemidler, har under den nugældende lov svaret til antallet af apoteker multipliceret med lønnen i 37. lønramme + tillæg.

I 1981 udgjorde den tilsigtede gennemsnitlige indtægt for de private apoteker ca. 265.000 kr. En sygehusapotekers løn, der er fastsat i overenskomst mellem Dansk Farmaceutforening og Amdsrådsforeningen, udgjorde i 1981 ca. 315.000 kr.

En sygehusapoteker skal ikke tilvejebringe den for overtagelse af et privat apotek nødvendige anlægskapital eller selv finansiere den løbende drift og har således ingen privat driftsrisiko.

Det må anses for rimeligt, at den ved medicinprifsættelsen tilsigtede gennemsnitsindtægt fastsættes på et niveau, der ikke er lavere end den for sygehusapotekerne fastsatte løn. Det forudsættes derfor, at den tilsigtede gennemsnitsindtægt fortsat svarer til lønramme 37, men det særlige tillæg reguleres og udgør fremover 43.900 kr. i grundbeløb.

Antallet af apoteker var i 1955 350 og har herefter ligget mellem 350 og 355 indtil 1970, hvor antallet var 352. Fra 1970 er antallet af selvstændige apoteker gradvis reduceret til 317, medens der efter 1972 er oprettet 25 apoteksfilialer.

Apotekernes samlede overskud er i løbet af de sidste ca. 10 år reduceret med 35 gange lønnen i 37. lønramme til trods for, at apotekerne driver, har investeret i og har det økonomiske ansvar for 342 apoteksenheder.

Ved lovforslaget er det forudsat, at oprettelse af en apoteksfilial bør resultere i et større overskud som kompensation for den pålagte større opgave.

Med det hidtidige medicintakstfastsættelsessystem vil et øget overskud til apotekere, der driver apoteksfilial, imidlertid resultere i, at de apotekere, der ikke driver apoteksfilial, opnår et mindre overskud, selv om de har uændret arbejdsopgave og uændret økonomisk engagement.

Da »rentefordelen« nu beskæres kraftigt, bør apotekerne ikke fortsat pålægges nye byrder, der resulterer i, at et stort antal apotekeres indtjening forringes, og at det samlede overskud reduceres i takt med nedlæggelsen af selvstændige apoteksenheder samtidig med, at investeringer, økonomisk ansvar og afdragsbyrder er stigende.

Det foreslås derfor, at apotekernes samlede overskud ved apoteksdrift beregnes som foreslået i § 50, stk. 2. Man opnår herved, at de apotekere, som ikke driver apoteksfilial, ikke går ned i indtægt.

Derudover ligger der forsat en samfundsbesparelse, der med det nuværende antal apoteksfilialer svarer til ca. 20 gange lønnen i 37. lønramme.

Bemærkninger til § 51

Med forslaget til ny § 51, *stk. 1*, ønskes fastslået, at den enkelte apoteker har et egentligt retskrav på at se afgifter/tilskud beregnet på grundlag af et regnskab, som i videst muligt omfang afspejler de faktiske omkostninger, der er forbundet med apoteksdriften, jfr. lovforslagets bemærkninger til kapitel 11 (side 38). Da regnskabet er af direkte økonomisk betydning for apotekeren som selvstændig erhvervsdrivende og en godkendelse af de faktisk afholdte driftsudgifter er af væsentlig betydning for, at apotekeren